

White Lady, Mokka-servies, 1964, links theebusje; coll. B. Meines

White Lady, versimpelde uitvoering morkapot en theepot -zonder pootje; coll. KMG

White Lady, roomstel; coll. J. Seyferth

White Lady, roomkan en suikerpot, links versimpelde uitvoering

White Lady, morkakopjes en schotels; coll. J. Seyferth

White Lady, morkakop en schotel, links versimpelde uitvoering

White Lady, mosterd, peper- en zoutstel met goud-nabrand, 1963; coll. J. Seyferth

White Lady, theekoppen en schotels met in Stoke-on-Trent (bij Bailey?) aangekochte transfers en nabrand van gouden biezen, jaren 70; schenking Rianne Fritsart, 2017

Met dank aan Dennis van den Hoek voor zijn waardevolle research.

Goedewaagen's White Lady, Bone China porselein

servies van de maanden juli en augustus 2017

Kwalitatief staat Nederlandse keramiek voor aardewerk en in een beperkt aantal gevallen op 1200 graden C. gestookt steengoed. Diverse fabrieken ondernamen in de 20e eeuw pogingen om porselein op de wereldmarkt te brengen. Hoe mooi soms ook, zakelijk gezien is het één verhaal van mislukkingen. Dat geldt ook voor het porselein van de twee grootste fabrieken van Gouda, de PZH en Goedewaagen, die om strijd in 1958 begonnen aan proeven om eigen porselein uit te brengen. Royal Goedewaagen bleek in dezen het meest succesvol.

Triomfantelijk presenteerde Aart Goedewaagen III op de Utrechtse najaarsbeurs van 1960 zijn eerste porselein: witte siervazen en het polychrome decor Gitane. Eerlijkheidshalve moet hieraan toegevoegd worden dat Goedewaagen voor haar nieuwe Bone China know-how kreeg van de Engelse ingenieur Stanley Hind uit Stoke-on-Trent. In 1961 bracht de fabriek een porseleinen versie uit van Zweitse Landsheers laatste servies Athene. In voorbereiding kwam daarna het geheel op de Anglosaksische gerichte witte Bone China-servies White Lady. De oversierlijke oortjes en pootjes hadden net als de knap gemaakte, getordeerde hoogreliëf ribbels een keramische functie. Zo werd de spanning op de gietselwand opgevangen. White Lady bleef tot in 1971 in productie. De zware devaluatie van het Britse pond in 1964-1965 frustreerde het aanvankelijke succes. De prijzen moesten te veel verlaagd worden. Modelversimpelingen hielpen niet.